

Published on www.bilvavi.net

[Home](#) > דע את משפחתך 001 סיבת הנישואין

דע את משפחתך 001 סיבת הנישואין

נעסוק קצת בסוגית "עזר כנגדו", כפי צורתה בטהרה של הסתכלות חז"ל הק', באופן פנימי.

נשאל שאלה פשוטה: מה התכלית של נישואין? "סוף מעשה במחשבה תחלה." צריך לחשוב קודם כל מעשה.

"זהו לבשר אחד?" זהו רק באדם הראשון. פרו ורבו? האם זה כל הסיבה - להוליד ילדים? להטיב? גם בכולל שייך להיטיב. רק בבית שייך להיטיב לשם שמים? גם בכולל יכול להיטיב לשם שמים. ברור שכל אחד מאיתנו לא נושא אשה משום סיבות הנ"ל.

האם אנו מחפשים שידוך משום שיש מצוה לחפש - או משום שצריך לחפש? זהו השאלה.

יש הרבה פלפולים והגדרות בנשואין, אבל מה הסיבה שמתחתנים? כולנו דואגים מעצמנו ומחפשים שידוך כי זהו טוב ונעים לנו, מאיזה טעם שיהיה. הרבה בחורים מחפש שידוכין משום שמתביישים אם לא...

אין אנו מתכוונים לשום סיבות הללו בשעת החופה. האדם חי לעצמו ודואג לעצמו, והוא מתחתן לשם עצמו, לא לשם מצוה. זהו המציאות.

אילו שייך לנו להוליד בלא לינשא לאשה, האם אנחנו היו רוצים להתחתן? מה הסיבה שאנו צריך להתחתן?

אם לא היה מצוה בתורה להתחתן, האם אנחנו צריך להתחתן?

א"כ יש לנו ג' שאלות: א) למה צריך להתחתן, ב) למה אני צריך להתחתן, ג) ואם לא היה לי צווי להתחתן האם אני צריך להתחתן?

כשתפתור בעיניך, תפתור גם כל בעיות בבית, משום ששרש כל הבעיות גנוז בהתחלה.

באמת צריך לחשוב: למה אני חי? זהו ההתחלה שהוא לפני ההתחלה של נשואין. הרבה מחפשים הדרכות לפני התחנה איך להסתדר, אבל באמת צריך להסתדר עם עצמו. בחיפוש שידוכים, האדם רוצה שהאשה תהיה כזה וכזה, אבל האם הוא כבר מסודר בלא זה?

אם ברור לאדם למה הוא חי, אז יש לו להתסדר איך לבנות בית. אבל יש שלא ברור לו למה הוא חי, הוא צריך להסתדר על עצמו קודם השלב של בניו הבית. בנין הבית שייך רק לאדם שהוא ברור לו למה הוא חי!

זהו השאלה: למה אני חי! שאלה זו שייך זו לכל מערכת בחיים. בודאי שאדם צריך לזכר עצמו ולתקן מדות, אבל אין זה התכלית. התכלית של כל דבר הוא קרבת ה'.

בעבודת בנין הבית, הבית נתפס רק כקשיים, אבל לא כמערכת בעבודת ה'. אדם רוצה שהחיים ילך כמו שהוא רוצה, ולא תופס שכל מערכת בחיים הוא עבודה.

האמת הוא שבנ"א מתחננים כדי ליהנות, ועל כן כל החיים הולך בקושי - אין החיים הולך כפי הנאות.

השאלה היא, מאיפה אני חי. אם אני חי מעבודת ה', א"כ גם בנין הבית הוא חלק מעבודת ה'.

אפי' אדם שהוא עובד על מדותיו, למשל הוא עובד על ענוה, עדיין אין זה מספיק להכין לבנין הבית - למה? כל יום בבית הוא נסיון של הרבה מדות רעות. לפעמים, עשר פעמים ביום יש לנו כעס בבית אפי' עם כל הענוה. גם יש לנו הרבה נסיונות בכל עניני המדות שלנו בהבית.

בבית יש הרבה מורכבים של עבודה. בבית יש שמחה ותענוג, אבל יש גם בה עבודה. אין לעבוד רק על שמחה - זהו רק חלק מעבודות שבבית, לא כל הבית. הבית הוא ענין מורכבת של הרבה ענינים.

אם אחד אומר, אני התחננתי כדי לתת - כמה זמן הוא מסוגל לתת? אין הבית רק נתינה - זהו רק חלק מהבית. הבית הוא מקום של עבודה. בודאי שצריך לתת בהבית, אבל לא זה הכל.

בית של "נתינה" בלבד - שהאדם לומד איך לתת, לתת ולתת - האם זהו הכל? יש יותר מדות מזה. אמנם "בית של עבודה" הוא הבית האמיתי. ונסיר החילוק.

לתת הוא מה שאני משפיע, אבל מהו אם אני גם סובל מזה שאיני מקבל בעבור כל מה שאני נותן? אני נותן ונותן עוד, אבל יש לי צער בעבוד שאיני מקבל כלום מזה.

א"כ ברור שהנתינה לא הכל, אלא גם ביחד עם נתינה צריך עבודה, לעבוד על הרבה עניים במדות, לא רק לעבוד על להיות נותן.

א"כ הבית הוא מקום של עבודה, שהאדם צריך לדעת איך לחיות עם עצמו תחלה, קודם שהוא לומד איך להסתדר עם אחרים. הבית אינו רק עבודה על מדה אחת מסוימת, אלא היא עבודה על כל עינים - וא"כ תחלת בנין הבית הוא להסתדר עם עצמו, לידע למה הוא חי - והוא באמת חי כדי לעבוד ה' בכל ענין ממש בחיים.

- [ידע את משפחתך](#) [1]

Source: <https://bilvavi.net/shiur/סיבת-הנשואין/001-דע-את-משפחתך-001-סיבת-הנשואין>

Links

[1] <https://bilvavi.net/daes.mish>